

Latinská zájmena

1. Osobní zájmena

Pády	já	ty	my	vy	sebe
nominativ	ego	tū	nōs	vōs	-
genitiv	meī	tuī	nostrī	vestrī	suī
			nostrum	vestrum	
dativ	mihi	tibi	nōbīs	vōbīs	sibi
akuzativ	mē	tē	nōs	vōs	sē
ablativ	mē	tē	nōbīs	vōbīs	sē

Multī vestrum venient.

Memor nostrī es!

Memorēs omnium nostrum erant.

sānō mē × sānās tē × sānat sē

- cum „s“: *mēcum, tēcum, nōbīscum, vōbīscum, sēcum*
Erimus tēcum.

2. Přivlastňovací zájmena

- *meus, -a, -um* (můj, má, mé); *tuus, -a, -um* (tvůj, tvá, tvé); *noster, -tra, -trum* (náš, naše, naše); *vester, -tra, -trum* (váš, vaše, vaše); *suus, -a, -um* (svůj, svá, své)

Habet equum suum. × Habeō equum meum.

3. Ukazovací zájmena

hic, haec, hoc = tento

iste, ista, istud = tamten

ille, illa, illud = onen

IS, EA, ID

Pády	ten	ta	to
Singulár			
nominativ	is	ea	id
genitiv	eius	eius	eius
dativ	eī (ei)	eī (ei)	eī (ei)
akuzativ	eum	eam	id
ablativ	eō	eā	eō
Plurál			
nominativ	eī (īī, ī)	eae	ea
genitiv	eōrum	eārum	eōrum
dativ	eīs (īīs, īs)	eīs (īīs, īs)	eīs (īīs, īs)
akuzativ	eōs	eās	ea
ablativ	eīs (īīs, īs)	eīs (īīs, īs)	eīs (īīs, īs)

- *is, ea, id* slouží i jako osobní zájmena (*on, ona, ono*)

Videō parentēs in viā, fīliās eōrum in agrō.

HIC, HAEC, HOC

Pády	tento	tato	toto
Singulár			
nominativ	hic	haec	hoc
genitiv	huius	huius	huius
dativ	huic	huic	huic
akuzativ	hunc	hanc	hoc
ablativ	hōc	hāc	hōc
Plurál			
nominativ	hī	hae	haec
genitiv	hōrum	hārum	hōrum

Latinská deklinace – zájmena

dativ	hīs	hīs	hīs
akuzativ	hōs	hās	haec
ablativ	hīs	hīs	hīs

ILLE,ILLA,ILLUD

Pády	onen	ona	ono
Singulár			
nominativ	ille	illa	illud
genitiv	illīus	illīus	illīus
dativ	illī	illī	illī
akuzativ	illum	illam	illud
ablativ	illō	illā	illō
Plurál			
nominativ	illī	illae	illa
genitiv	illōrum	illārum	illōrum
dativ	illīs	illīs	illīs
akuzativ	illōs	illās	illa
ablativ	illīs	illīs	illīs

ISTE, ISTA, ISTUD

Pády	tenhle	tahle	tohle
Singulár			
nominativ	iste	ista	istud
genitiv	istīus	istīus	istīus
dativ	istī	istī	istī
akuzativ	istum	istam	istud
ablativ	istō	istā	istō
Plurál			
nominativ	istī	istae	ista
genitiv	istōrum	istārum	istōrum

dativ	istīs	istīs	istīs
akuzativ	istōs	istās	ista
ablativ	istīs	istīs	istī

4. Vztažná a tázací zájmena

Est mihi filia, quam amo.

Dux castra Gaiō committit. Quī ea custōdīet.

QUI, QUAE, QUOD

Pády	který/jaký	která/jaká	které/jaké
Singulár			
nominativ	quī	quae	quod
genitiv	cuius	cuius	cuius
dativ	cui	cui	cui
akuzativ	quem	quam	quod
ablativ	quō	quā	quō
Plurál			
nominativ	quī	quae	quae
genitiv	quōrum	quārum	quōrum
dativ	quibus	quibus	quibus
akuzativ	quōs	quās	quae
ablativ	quibus	quibus	quibus

QUIS, QUID

Pády	kdo?	co?
nominativ	quis	quid
genitiv	cuius	cuius reī
dativ	cui	cui reī
akuzativ	quem	quid
ablativ	quō	quā rē

5. Neurčitá zájmena

- *quis (qui)*, *quid (někdo, něco)*
- *quae (qua)*, *qui (quis)*, *quod (některý, nějaký)*

- další neurčitá zájmena vzniknou spojením výše zmíněných zájmen s formanty *ali-*, *-dam*, *-que*, *-quam*, *-vīs*, *-libet*: např. *aliquis*, *aliquid* (někdo, něco); *quidam*, *quaedam*, *quiddam* (nějaký, nějaká, nějaké); *quilibet*, *quaelibet*, *quodlibet* (kdokoli, cokoli), *quivis*, *quaevis*, *quodvis* (kdokoli, cokoli) etc.

5. Záporná zájmena

NEMO, NIHIL

Pády	nikdo	nic
nominativ	nēmō	nihil (nīl)
genitiv	nūllīus	nūllīus reī
dativ	nūllī	nūllī reī
akuzativ	nēminem	nihil
ablativ	nūllō	nūllā rē

Přeložte uvedená spojení a u zájmen určete jejich gramatické kategorie:

Res eius modi.

Domus mei patris.

Ad eam res.

Nobis spes nulla est.

Pax vobiscum.

Aliquem sapientem putare.

Ea spe.

Mihi est nomen.

Haec res est mihi ornamento.

Hoc modo.

Hoc loco.

Hac causa.

Cuius is liber est?

Quid novi in familia vestra est?

Quid de me narras?

Me ipsum.

Nihil interest.

Nemo arbiter in sua causa.